

ශ්‍රී ලංකාව: උතුරේ විරෝධතා, ආන්ඩුවට එරෙහි වර්ධනය වන පලල් විරුද්ධත්වය සලකුණු කරයි

Northern protest marks increasing popular opposition against the government

සුභාෂ් සෝමවන්දන් විසිනි
2017 ඔක්තෝබර් 20

දෙමල දේශපාලන සිරකරුවන් නිදහස් කරන්නැයි ඉල්ලා, ඔක්තෝබර් 13 දා උතුරු පළාතේ පැවැති හර්තාලය, ආන්ඩුවේ ප්‍රජාතන්ත්‍ර අයිතීන් මැඩීමට එරෙහිව වර්ධනය වන මහජන විරුද්ධත්වය පෙන්නුම් කරයි. හර්තාලය හේතුවෙන් උතුරු පළාතම අඩපන විය. කඩසාප්පු වසා දැමුණි. පොදු ප්‍රවාහන, රාජ්‍ය හා පෞද්ගලික බැංකු, පාසල් වසා දැමුණු අතර යාපනය ශික්ෂන රෝහල පමනක් ක්‍රියාත්මක විය.

විරෝධතා කැඳවා තිබුණේ, දෙමල ජනතා කමිටුව (ටීපීසී), දෙමල ජාතික සංධානය (ටීඑන්ඒ), යාපනය විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්ය සංගමය, ශිෂ්‍ය සංගමය සහ තවත් දෙමල සංවිධාන ඇතුළු දෙමල දේශපාලන පක්ෂ සහ සිවිල් සංවිධාන විසිනි. උතුරු පළාත් ආන්ඩුකාරවරයාගේ කාර්යාලය ඉදිරිපිට විරෝධතාකරුවෝ පිකට් කලහ. ජනතාව බිය ගැන්වීම සඳහා ආන්ඩුව ආරක්ෂක හමුදාව යාපන අර්ධද්වීපය පුරා මෙහෙයවා තිබුණි.

දෙමල පක්ෂ විසින් විරෝධතාවය කැඳවා තිබුණේ, දේශපාලන සිරකරුවන් දිගින් දිගටම රඳවා තැබීමට එරෙහිව වර්ධනය වන මහජන විරෝධය අවමංගන කිරීම සඳහා ය. ආන්ඩුවට බලපෑම් දැමීමේ නිර්වචක ව්‍යායාමයකට ඔවුහු ජනතාව මෙහෙයවූහ.

දේශපාලන සිරකරුවන් 132 ක් පමණ සිටී. සමහර වාර්තා වලට අනුව එම සංඛ්‍යාව 163 කි. කුප්‍රකට ත්‍රස්තවාදය වැලැක්වීමේ පනත (පීටීඒ) යටතේ මෙම රැඳවියන් අත්අඩංගුවට ගෙන රඳවා තිබේ. ඔවුන්ට එරෙහි බොහෝමයක් චෝදනා පදනම් වී ඇත්තේ, දරුණු වදදීම මගින් ලබාගත් පාපෝච්චාරන මතයි. ත්‍රස්තවාදය වැලැක්වීමේ පනත යටතේ ලබා ගත් පාපෝච්චාරන යොදාගෙන පොලිසියට හා නීති බලධාරීන්ට හිතුවක්කාරී ලෙස චෝදනා ගොනු කල හැකිය.

මෙම සිරකරුවන්ගෙන් කන්ඩායමක් වච්චියාවේ සිට අනුරාධපුර සිරකඳවුරට මාරුකර තිබේ. එමගින් ආන්ඩුව, ඔවුන්ගේ නීතිමය සහ ප්‍රජාතන්ත්‍ර අයිතීන් උල්ලංඝනය කර තිබේ. අනුරාධපුර අධිකරණයේ නඩු අසනු ලබන්නේ සිංහල භාෂාවෙන් වන අතර එය දෙමල සිරකරුවන්ට තේරුම්ගත

නො හැක. අනුරාධපුර සිරකඳවුරේ සිටින රාජදොරෙයි තිරිවාරුල්, මනියලගන් සුලක්සන් සහ කැනිසන් තාර්සන් යන රැඳවියන් සිය නඩු අනුරාධපුරයට මාරු නො කරන ලෙස ඉල්ලා සැප්තැම්බර් 25 සිට මාරාන්තික උපවාසයක නිරත වී සිටී.

ආන්ඩුව මෙම සිරකරුවන්ගේ අයිතීන් නැවත නැවතත් නොතකා හැර තිබේ. විරෝධතාවයන් ගෙන් පසු දේශපාලන සිරකරුවන් නැත යන කොලඹ ආන්ඩුවේ දීර්ඝකාලීන මුසාව අධිකරණ ඇමතිනි තලතා අතුකෝරල නැවතත් පුනරුවිචාරනය කලා ය. කෙසේ නමුත්, ඔවුන් පරාජයට පත් වූ දෙමල ඊලම් විමුක්ති කොටි සංවිධානයේ (එල්ටීටීඊ) “ත්‍රස්තවාදී කටයුතු වලට” සම්බන්ධ වුවා යයි චෝදනා ලැබ සිටී. අධිකරණ ඇමතිනියගේ ප්‍රකාශයේ තේරුම වන්නේ ආන්ඩුව මෙම සිරකරුවන් නිදහස් නො කරන බවයි. මෙම රැඳවියන්, බලයට පත් කොලඹ ආන්ඩු ප්‍රධාන වගකීම දරන, දෙමල විරෝධී මර්දනයේ සහ අවුරුදු තිහකට ආසන්න යුද්ධයේ ගොදුරක් වී සිටී.

දෙමල භාෂා දිනයට සහභාගිවීමට යාපනය බලා ගිය ජනාධිපති සිරිසේනට විරෝධතාකරුවන්ට මුහුණ දීමට සිදුවිය. විශාල ආරක්ෂක වලල්ලක් මැදින් විරෝධතාකරුවන් කරා ඇවිදගොස් “උතුරේවේවා දකුණේවේවා ප්‍රශ්න ඇති කවිරු සමග හෝ එක මේසයක වාඩිවී සාකච්ඡා කිරීමට තමන් සූදානම්” යයි දෙමල දේශපාලන නායකයන්ට ප්‍රකාශ කලේ ය.

පසුව යාපනය හින්දු විද්‍යාලයේ පැවති දෙමල භාෂා දින රැස්වීම අමතා ඔහු, තමන් දුර්වල වුවහොත් “යක්ෂයා” නැවත ඒවී යයි පැවසීය. “යක්ෂයා” කවිරුන්දැයි ඔහු පැහැදිලිව කියා සිටියේ නැත. යක්ෂයා කවිරු වුවත්, කුරුරු ලෙස යුද්ධය අවසන් කල හිටපු ජනාධිපති මහින්ද රාජපක්ෂ ඇතුළු පාලකයන්ගෙන් සිරිසේන වෙනස් නොවේ.

2015 දී බලයට ඒමෙන් පසු සිරිසේන 20 වතාවක් පමණ යාපනයේ සංචාරය කර තිබේ. සෑම වතාවකම ඔහු ජනතාවගේ විරෝධයට මුහුණ දුන්නේය. සෑම අවස්ථාවකදීම ඔහු දේශපාලන සිරකරුවන් නිදහස් කිරීම, අතුරුදහන්වූවන් පිලිබඳ තොරතුරු ලබාදීම, යුද්ධය කාලයේ දී මිලිටරිය විසින් බලෙන් අත්පත් කර ගත් ඉඩම් නැවත ලබා

දීම ඇතුළු දෙමල ජනතාවගේ ඉල්ලීම් ලබා දෙන බවට පොරොන්දු වුනි. එහෙත් ඒවා පොරොන්දු වලට පමණක් සීමා විය.

රාජපක්ෂ ආන්ඩුවේ ලේවැකි යුද්ධාවසානය හා මර්දනය ගසාකමින් ටිඑන්ඒ ඇතුළු දෙමල ධනපති පක්ෂ, සිරිසේන ප්‍රශ්න විසඳා වි යයි ප්‍රකාශ කරමින් ඔහුට ජන්දය දෙන්නැයි ජනතාවගෙන් ඉල්ලා සිටියේ ය. විනයට එරෙහි ආක්‍රමනකාරී යුද ව්‍යායාමයට ශ්‍රී ලංකාව පෙල ගස්වා ගැනීම සඳහා එවකට පැවති ඔබාමා පරිපාලනයේ අනුග්‍රහය යටතේ සිදුවූ තත්ත්වමාරු, මෙහෙයුමකින් සිරිසේන බලයට ගෙනා බව ආර්. සම්බන්ධන් හා එම්.ඒ. සුමන්දිරන් වැනි ටිඑන්ඒ නායකයන් දැන සිටියහ.

උතුරු නැගෙනහිර හමුදා වාඩිලාගැනීම දිගටම ගෙනයමින් දේශපාලන සිරකරුවන් දිගටම රඳවාගෙන සිටින ජනාධිපති සිරිසේන සහ අගමැති රනිල් වික්‍රමසිංහගේ ආන්ඩු කර ඇති එකම දේ වන්නේ, මිලිටරියට හා පාලක පන්තියට එල්ලවූ යුද අපරාධ චෝදනා යටපත් කිරීම පමණි.

ජීවන තත්වයන්ට, සමාජ හා ප්‍රජාතන්ත්‍ර අයිතීන්ට ආන්ඩුව එල්ල කරන ප්‍රහාර හේතුවෙන් අවිලවා තිබෙන දකුණේ කම්කරුවන්ගේ හා දැගින්නේ සමාජ පීපිරුම් සහගත තත්වය සමග උතුරේ මහජන නොසන්සුන්තා එකට පෙල ගැසේ. තත්වය පිලිබඳ සැලකිලිමත් ආන්ඩුව, මිලිටරිය සහ පොලිසිය මාධ්‍යවල ද සභාය ඇතුළුව, කම්කරුවන් වාර්ගික රේඛා ඔස්සේ බෙදාලීමට සහ විරුද්ධ පක්ෂ මර්දනය කිරීම සඳහා උතුරේ "එල්ටීටීඊ ත්‍රස්තවාදය" යලි හිස ඔසවන්නේය යන උද්දෝෂනය ආරම්භ කර තිබේ.

පසුගිය මාස කිහිපය තුළ යාපනය අර්ධද්වීපයේ පමණක් සියයකට වැඩි දෙනෙක් අත්අඩංගුවට ගෙන තිබේ. ජූලි මාසයේ දී යෝගරාජා දිනේෂ් නැමැති තරුණයා පොලිස් වෙඩි තැබීමෙන් ඝාතනයට ලක්වීම හේතුවෙන් තුන්නලායි සහ කුඩවත්ත ගම්මානවල සිය ගනනක් ජනයා විරෝධතා දැක්වීය. එහිදී පොලිසිය 70 ක් අත්අඩංගුවට ගත්තේ ය. 35 ක් ඇප මත නිදහස් වූ නමුත් ඉතිරි අය ඇප කොන්දේසි ඉටු කිරීමට නොහැකිවීම හේතුවෙන් තවමත් සිරගත කර සිටී. ප්‍රදේශවාසීන්ට අනුව අත්අඩංගුවට පත්වීමේ බියෙන් සිය ගනනක් සැඟවී සිටී. ඔවුන්ගේ එකම "අපරාධය" වන්නේ පොලිස් මර්දනයට එරෙහි විරෝධතාවයේ යෙදීමයි.

ටිඑන්ඒ සහ එහි කොටසක් වන උතුරු පලාත් සභාවේ මහ ඇමති වී. විග්නේෂ්වරන් නායකත්වය දෙන ටීපීසීය වඩාත්ම ද්‍රෝහී ක්‍රියාකලාපය ඉටු කරමින් සිටී. ආන්ඩුවේ සෑම ප්‍රහාරයකටම සහයෝග යැදීම හේතුවෙන් මෙම පක්ෂය හා නායකයන් ජනතාව අතර බරපතල ලෙස අප්‍රසාදයට ලක් වී සිටී.

මෙවර දෙපාස නායකයෝ දේශපාලන සිරකරුවන් මුදා ගැනීමේ ජනතා ව්‍යාපාරයන්ට තමන් ආධාර කරන බව මවා පාමින් කරනමක්

ගසා ඇත. සම්බන්ධන් සිරසේනට යැවූ ඔක්තෝබර 12 දින දරන ලිපියක මෙ ලෙස සඳහන් විය: "මේ බඳු නඩුවලට යම් දේශපාලන මානයක් ද පවතින නිසා හුදෙක් නෛතිකමය ගැටලු වශයෙන් පමණක් සැලකිය නො හැකි අතර මේවා දේශපාලනිකව ආමන්ත්‍රනය කිරීමට ඔබට (සිරසේන) ද යුතුකමක් ඇත. මෙය දේශපාලනිකව ආමන්ත්‍රනය නො කිරීම, සංහිදියාව, යහ සම්බන්ධතාවන් සහ සහජීවනය යලි නගා සිටුවීමට බාධාවක් ලෙස පවතී." ඔහු ඔවුන් නිදහස් කරන මෙන් සිරසේනට "බලවත්" ආයාචනයක් සිදු කොට ඇත.

සිරසේන සහභාගී වූ දෙමල භාෂා දින සැමරුම් වර්ජනය කරමින් සම්බන්ධන් ඇතුළු දෙපාස නායකයෝ තවත් දේශපාලන මවා පෑමක නිරත වූ හ. මොවුහු මෙම රුඳවියන් වාර්ගික පීඩනයේ සහ යුද්ධයේ කොටසක් ලෙස අත්අඩංගුවට ගත් දේශපාලන සිරකරුවන් ලෙස නො දකිති. දෙමල ජනතාව අතරෙහි වර්ධනය වන විරෝධය ගැන ඔවුන් උත්සුක වන්නේ එය කොලඹ ආන්ඩුව සමග තම "සම්බන්ධතාවන්ට සහ සහජීවනයට" අහිතකර නිසා පමණකි. එ බඳු ප්‍රකාශන අඩංගු කල් තැබීමේ යෝජනාවක් සම්බන්ධන් සඳහා සභා ගත කලේ ය.

දිග්ගැස්සෙමින් ඇති උපවාස ව්‍යාපාරය ගැන සඳහන් කරමින් දේශපාලන සිරකරුවන්ගේ ජාතික සංවිධානයෙහි (දේසිජාස) නායක එම්. ශක්තිවේල්, දෙපාසයේ ප්‍රධාන පක්ෂය වන ඉලංගෙයි තමිල් අරසු කවිච්චේ වෙත යැවූ ලිපියක මෙ ලෙස සඳහන් කලේ ය: "අනුරාධපුර බන්ධනාගාරයෙහි රඳවා සිටින තම සගයන් වෙනුවෙන් සෙසු දේශපාලන සිරකරුවෝ සහයෝගය පල කරමින් සිටිති. මේ බඳු අරගල සෙසු බන්ධනාගාරවලට ද ව්‍යාජ්ත විය හැකි ය. දෙපාස සහ එහි නායකත්වය මේ බන්දක් අපේක්ෂා කරන්නෝ ද?"

මේ රාජ්‍ය නො වන සංවිධානය ද අනුගමනය කරන්නේ දෙපාස පිලිවෙතට සමාන එකකි. අතුරුදහන් වූවන් සහ රඳවා ගෙන සිටින්නන් මුල් කර ගනිමින්, කොලඹ ආන්ඩුවටත්, එක්සත් ජනපදය ඇතුළු ජාත්‍යන්තර බලවේගයන්ටත් ආයාචනා කරමින් එකකට පසු එකක් වශයෙන් ශක්තිවේල් සහ කල්ලිය විරෝධතා සංවිධානය කල හ.

කම්කරු පන්තියේ, දැගින්න ගේ සහ තරුණයන් ගේ විරෝධය, තව දුරටත්, නිරර්ථක විරෝධතා ව්‍යාපාර තුළ නො රැඳී, අව්‍යාජ දේශපාලන විකල්පයක් වෙත යොමු වනු ඇතැයි මේ සංවිධාන තැනී ගෙන සිටිති.

කොන්දේසි විරහිතව සියලු ම දේශපාලන සිරකරුවන් නිදහස් කිරීම, ත්‍රස්තවාදය වැලැක් වීමේ පනත වැනි රුඳුරු මර්දන නීති අහෝසි කිරීම, උතුරෙන් හා නැගෙනහිරින් හමුදා ඉවත් කිරීම ඉල්ලා සිටීමට කම්කරු පන්තිය පෙරට පැමිණිය යුතුව ඇත.